

Πικρά

παραπονιέσαι πως δεν έχεις παιδιά. Παραπονιέσαι για τον άνδρα σου, που τον θεωρείς υπαίτιο. Και ακόμα τολμάς να παραπονεθείς και για τον Δημιουργό σου. Μην αμαρτάνεις φορτώνοντας την ψυχή σου, αλλά υποτάξου στο θέλημα του Θεού. Διότι ο Θεός είναι η αιτία των παιδιών, ενώ οι γαμήλιοι σύντροφοι είναι μόνο τα κανάλια μέσω των οποίων εμφανίζονται τα παιδιά στον κόσμο, κατά την πρόνοια του Θεού και κατά το στοργικό θέλημά Του.

Στη Βίβλο της ζωής είναι γραμμένη η εξής περίπτωση: η Ραχήλ, η γυναίκα του Ιακώβ, δεν είχε παιδιά. Και στην πίκρα της η Ραχήλ μάλωσε τον άνδρα της τον Ιακώβ και του είπε:

«Δός μοι τέκνα, ει δε μη, τελευτήσω εγώ» (Γέν. 30, 1). Παραξενεύθηκε ο Ιακώβ με την αφροσύνη της γυναίκας του: «Θυματωθείς δε Ιακώβ τη Ραχήλ είπεν αυτή: μη αντί Θεού εγώ ειμί, ός εστέρησέ σε καρπόν κοιιλίας;» (Γεν. 30, 2).

Συμβαίνει, να μην δίνει ο Δημιουργός καμιά φορά παιδιά ούτε στους δικαιοτάτους συζύγους, όπως ήταν η περίπτωση με τον Αβραάμ και τη Σάρα, ή με τον δίκαιο Ιωακείμ και την Άννα. Αλλά συμβαίνει, Αυτός να μην δίνει παιδιά λόγω αμαρτίας της μιας ή της άλλης γαμήλιας πλευράς.

Για παράδειγμα η περίπτωση με τη Μελχόλ, τη γυναίκα του Δαβίδ. Η νεαρή γυναίκα του Δαβίδ Μελχόλ, κόρη του βασιλιά Σαούλ, κοιτούσε μια φορά από το παράθυρο και είδε τον άνδρα της πάνω στον θρησκευτικό ενθουσιασμό του να πηδά και να χορεύει γύρω από την κιβωτό της διαθήκης, «και εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδιά αυτής» (Β' Βασ. 6, 16). Τούτο τον χλευασμό στην καρδιά της κανένας στον κόσμο δεν γνώριζε εκτός από τον Θεό που βλέπει τα πάντα. Γι' αυτό ο Ύψιστος τιμώρησε την Μελχόλ την γυναίκα του Δαβίδ «και τη Μελχόλ θυγατρί Σαούλ ούκ εγένετο παιδίον, έως της ημέρας του αποθανείν αυτήν» (Β' Βασ. 6, 23).

Εξερεύνησε λοιπόν κι εσύ την καρδιά σου και την καρδιά του άνδρα σου, και κοιτάξτε και οι δύο, εάν σε κάτι αμαρτήσατε μπροστά στον Κύριο. Εάν δεν βρείτε κανένα φταίξιμο σ' εσάς, τότε αναμφίβολα είναι το θέλημα του Θεού, να μην έχετε παιδιά δικά σας, ώστε να αγκαλιάσετε ξένα ορφανά σαν να ήταν δικά σας παιδιά, πράγμα που είναι μεγάλο έργο μπροστά στον Κύριο.

Ακόμα ζει ανάμεσά μας μία σημαντική κυρία, η οποία δεν έχει δικά της παιδιά, αλλά η οποία από την αρχή του πολέμου μάζευε εκατοντάδες ορφανά χωρίς πατέρα και μητέρα και τα φρόντιζε και τα σπούδαζε σαν να ήταν δικά της παιδιά. Κάποια φορά μου ομολόγησε:

«Στη ζωή μου ποτέ δεν αγαπούσα τίποτα τόσο πολύ όσο τα παιδιά. Όταν ήμουν μικρό κορίτσι επιθυμούσα να παντρευτώ γρήγορα, μόνο και μόνο για να αποκτήσω παιδιά, και μάλιστα όσα περισσότερα μπορούσα. Όμως αυτό δεν μου δόθηκε. Δύο φορές παντρεύτηκα, όμως δικά μου παιδιά δεν απέκτησα. Αλλά ο Θεός εκατό φορές παραπάνω εκπλήρωσε την επιθυμία μου για παιδιά. Μου δώρισε έως τώρα περίπου χίλια παιδιά. Και τώρα στα γεράματά μου αμέριστα χαίρομαι, επειδή ο

Δημιουργός δεν μου έδωσε παιδιά εκ της κοιλίας μου. Αφού, εάν είχα δύο, τρία ακόμα και δέκα δικά μου παιδιά, θα ασχολιόμουν μ' αυτά μια ζωή ολόκληρη, οπότε θα έχανα την ικανοποίηση και την ευτυχία, να ονομάσω χίλια παιδιά άλλων δικά μου. Δόξα στον αγαπημένο Θεό γι' αυτό!».

Να προσεύχεσαι κι εσύ στον Θεό καθαρά και από καρδιάς, όπως προσεύχονταν ο Ιωακείμ και η Άννα. Είναι ανείπωτα ελεήμων και μπορεί να σου δώσει παιδιά. Αλλά και εάν δεν σου δώσει, μην θυμώνεις. Δώρισε τότε την αγάπη σου στα παιδιά των νεκρών μητέρων, και θα ονομαστείς μητέρα και όχι άτεκνη στο Βασίλειο της αιώνιας δικαιοσύνης και ομορφιάς.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...». Ιεραποστολικές επιστολές Β', Εκδόσεις «Εν πλω»

Πηγή: agiameteora.net